Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

28 päivänä toukokuuta 2020*

Muutoksenhaku – Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 73 artiklan 1 kohta – Unionin yleisen tuomioistuimen määräys, jossa todetaan kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen omakätisen allekirjoituksen puuttuessa – Paperimuotoinen kannekirjelmä, joka sisältää todistusvoimaisen sähköisen allekirjoituksen tulostettuna

Asiassa C-309/19 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 15.4.2019,

**Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos**, kotipaikka Villarcayo (Espanja), edustajinaan J. Azcárate Olano ja E. Almarza Nantes, abogados,

valittajana,

ja jossa muuna osapuolena on

**Euroopan komissio**, asiamiehinään F. Castillo de la Torre ja I. Naglis,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. S. Rossi sekä tuomarit J. Malenovský (esittelevä tuomari) ja F. Biltgen,

julkisasiamies: G. Hogan,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Ferreira,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

**tuomion**

1 Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos (Burgosin verimakkaratuottajien yhdistys, Espanja) vaatii muutoksenhaullaan unionin tuomioistuinta kumoamaan 14.2.2019 annetun unionin yleisen tuomioistuimen määräyksen Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos v. komissio (T-709/18, ei julkaistu, jäljempänä valituksenalainen määräys, EU:T:2019:107), jolla unionin yleinen tuomioistuin on tutkittavaksi ottamista koskevien edellytysten selvän puuttumisen perusteella jättänyt tutkimatta sen kanteen, jolla se vaati nimityksen kirjaamisesta suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin (”Morcilla de Burgos” (SMM)) 29.8.2018 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EUVL 2018, L 224, s. 3; jäljempänä riidanalainen asetus) kumoamista.

**Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen määräys**

2 Valittaja nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 28.11.2018 toimittamallaan faksilla kanteen, jolla se vaati riidanalaisen asetuksen kumoamista ja joka sisälsi kaksi liitännäisvaatimusta.

3 Koska tämä asetus julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 5.9.2018, siihen kohdistuvan kanteen nostamisen määräaika päättyi 29.11.2018.

4 Eri allekirjoituksin varustettu kannekirjelmän paperimuotoinen versio saapui 29.11.2018 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon.

5 Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi työjärjestyksensä 126 artiklaa ja päätti asian käsittelyä jatkamatta ratkaista asian perustellulla määräyksellä ja jätti tutkimatta kanteen, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuivat.

6 Unioni yleinen tuomioistuin muistutti valituksenalaisen määräyksen 10 ja 12 kohdassa ensinnäkin siitä, että sen työjärjestyksen 73 artiklan 1 kohdan mukaan, sellaisena kuin sitä sovelletaan riita-asiassa, ”oikeudenkäyntiasiakirjan paperimuotoisessa alkuperäiskappaleessa on oltava asianosaisen asiamiehen tai asianajajan omakätinen nimikirjoitus”, ja ettei unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan tämän säännön sivuuttaminen ole korjattavissa. Se totesi tämän jälkeen kyseisen määräyksen 15 kohdassa, että kannekirjelmän paperimuotoista versiota, joka sisälsi kanteen pääosan sekä kaksi liitännäisvaatimusta, tulisi pitää yhtenä ainoana oikeudenkäyntiasiakirjana. Se katsoi lopuksi määräyksen 16 ja 17 kohdassa, luettuina yhdessä sen 6 kohdan kanssa, että koska mikään tähän oikeudenkäyntiasiakirjaan sisältyvistä allekirjoituksista ei ollut omakätinen, koska ne oli skannattu, kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuivat selvästi, eikä sitä tarvinnut antaa tiedoksi Euroopan komissiolle.

**Asianosaisten vaatimukset unionin tuomioistuimessa**

7 Valittaja vaatii valituksellaan, että unionin tuomioistuin

– tutkii valituksen

– kumoaa valituksenalaisen määräyksen kokonaisuudessaan

– toteaa, että unionin yleisessä tuomioistuimessa nostettu kanne oli tutkittava ja kumoaa riidanalaisen asetuksen ja

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

8 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin hylkää valituksen ja velvoittaa valittajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

## Valituksen tarkastelu

9 Valittaja väittää ainoalla valitusperusteellaan, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan valituksenalaisessa määräyksessä, että sen työjärjestyksen 73 artiklan määräyksiä, sellaisina kuin niitä on oikeuskäytännössä tulkittu, on rikottu. Se väittää lähinnä, että tämä oikeudellinen virhe perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla, kun se on katsonut virheellisesti, että kannekirjelmä sisälsi skannatut allekirjoitukset, vaikka nämä allekirjoitukset olivat tosiasiassa niin sanotut hyväksytyt (ts. kvalifioidut) sähköiset allekirjoitukset, jotka pitäisi rinnastaa mainitussa artiklassa tarkoitettuihin omakätisiin allekirjoituksiin.

10 On muistettava, että kuten SEUT 256 artiklan 1 kohdan toisesta alakohdasta ja Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisestä kohdasta ilmenee, muutosta voidaan hakea vain oikeuskysymyksiä koskevilta osin. Näin ollen ainoastaan unionin yleinen tuomioistuin on toimivaltainen määrittämään ratkaisun perustaksi asetettavan tosiseikaston ja arvioimaan sitä sekä selvitysaineistoa. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että nämä tosiseikat ja selvitysaineisto on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tosiseikaston ja selvitysaineiston arviointi ei siis ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi unionin tuomioistuimen muutoksenhaun yhteydessä harjoittaman valvonnan piiriin (tuomio 13.11.2019, Outsource Professional Services v. EUIPO, C-528/18 P, ei julkaistu, EU:C:2019:961, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

11 Tältä osin unionin tuomioistuin on jo todennut, että vääristyneellä tavalla huomioon ottamisen on ilmettävä asiakirja-aineistosta selvästi ilman, että on tarpeen ryhtyä uudelleen arvioimaan tosiseikastoa ja selvitysaineistoa ja että valittajan on ilmoitettava täsmällisesti ne seikat, jotka unionin yleinen tuomioistuin on ottanut vääristyneellä tavalla huomioon, sekä osoitettava ne analyysivirheet, jotka valittajan näkemyksen mukaan ovat johtaneet tähän vääristyneellä tavalla huomioon ottamiseen (ks. mm. tuomio 13.11.2019, Outsource Professional Services v. EUIPO, C-528/18 P, ei julkaistu, EU:C:2019:961, 48 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

12 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava, että kannekirjelmän alkuperäiskappaleen viimeinen sivu sisältää kummankin allekirjoittaneen asianajajan osalta omakätiseltä näyttävän allekirjoituksen, johon on liitetty painettu maininta ”[kummankin asianajajan nimi] digitaalisesti allekirjoittama” sekä kummankin allekirjoittaneen asianajajan nimeen liittyvä tunnistuskoodi ja päivämäärä ja kellonaika, jolloin hyväksyttyjä sähköisiä allekirjoituksia oli käytetty. Tämän saman alkuperäiskappaleen sivut 25 ja 26 sisältävät samoin valittajan kummankin asianajajan omakätiseltä näyttävän allekirjoituksen.

13 Ensinnäkin kannekirjelmän sivuilla 25 ja 26 sekä viimeisellä sivulla olevien omakätisiltä näyttävien allekirjoitusten osalta kannekirjelmän alkuperäiskappaleen fyysisestä tarkastelusta ilmenee, että kyseessä ovat omakätisten allekirjoitusten skannatut kuvat, mitä valittaja ei kiistä.

14 Toiseksi kannekirjelmän viimeisellä sivulla olevista väitetyistä hyväksytyistä sähköisistä allekirjoituksista on – siitä riippumatta, että valittajan asianajajilla on kansalliset sertifikaatit, joiden perusteella he voivat käyttää tällaisia allekirjoituksia – todettava, että koska kannekirjelmän alkuperäiskappale on paperimuotoinen eikä sähköinen, näihin allekirjoituksiin liittyvien tietojen ei voida katsoa olevan luonteeltaan millään tavoin sähköisiä, vaan niitä on pidettävä pelkkinä painettuina mainintoina samoin kuin mitä tahansa muuta painettua tietoa kannekirjelmässä, vaikka ne sisältävätkin ilmaisun ”allekirjoitettu digitaalisesti”.

15 Kolmanneksi – toisin kuin valittaja väittää – kannekirjelmän paperimuotoinen alkuperäiskappale ei sisällä hyväksyttyjä sähköisiä allekirjoituksia, vaan se on vain enintään sellaisen sähköisen asiakirjan paperituloste, joka sisältää valittajan kummankin asianajajan hyväksytyn sähköisen allekirjoituksen.

16 Tämän tuomion kolmesta edellisestä kohdasta ilmenee, että tässä asiassa sovellettavan unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 73 artiklan 1 kohdan perusteella sen varmistamiseksi, sisälsikö kannekirjelmän alkuperäiskappale omakätiset allekirjoitukset, unionin yleinen tuomioistuin saattoi ottaa huomioon vain kannekirjelmän paperimuotoisen alkuperäiskappaleen sivuilla 25 ja 26 ja viimeisellä sivulla olevat omakätisiltä näyttävät allekirjoitukset, jotka ovat skannattuja allekirjoituksia, kuten tämän tuomion 13 kohdasta ilmenee. Näin ollen unionin yleistä tuomioistuinta ei voida moittia tosiseikkojen ottamisesta huomioon vääristyneellä tavalla, kun se on valituksenalaisen määräyksen 6 kohdassa katsonut, että kannekirjelmä ei sisältänyt valittajan edustajien omakätisiä allekirjoituksia vaan ainoastaan skannatut allekirjoitukset.

17 Koska kannekirjelmän alkuperäiskappale ei voi sisältää hyväksyttyjä sähköisiä allekirjoituksia, ei ole tutkittava valittajan väitettä, joka perustuu tällaisten allekirjoitusten rinnastamiseen omakätisiin allekirjoituksiin.

18 Koska kannekirjelmän paperimuotoisessa alkuperäiskappaleessa olevat kaikki allekirjoitukset on siten luokiteltava skannatuiksi allekirjoituksiksi eikä valittaja riitauta unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen määräyksen 10–16 kohdassa omaksumaa päätelmää tällaisista allekirjoituksista, on hylättävä valittajan väite oikeudellisesta virheestä, jonka unionin yleinen tuomioistuin olisi tehnyt otettuaan tosiseikat vääristyneellä tavalla huomioon.

19 Lisäksi valittajan siitä väitteestä, että sen asianajajat olisivat noudattaneet kannekirjelmän toimittamiseksi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamosta puhelimitse saamiaan ohjeita, riittää, kun todetaan, että valittaja ei väitä, että kirjaamo olisi neuvonut sen asianajajia lähettämään kolmena kappaleena paperimuotoisen alkuperäiskappaleen, joka sisältää vain skannatut allekirjoitukset sekä hyväksyttyjen sähköisten allekirjoitusten tulosteen, ja että se olisi siten johtanut nämä tekemään virheen.

20 Tämän jälkeen väitteestä, jonka mukaan vaatimus omakätisestä allekirjoituksesta olisi poistettu 1.12.2018 sen seurauksena, että unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen uusi versio tuli voimaan, eli vain kaksi päivää kanteen nostamisen määräajan päättymisen jälkeen, riittää, kun todetaan, että valittaja ei kiistä sitä, että mainitun työjärjestyksen asiassa sovellettava versio oli 1.12.2018 voimaan tullutta versiota edeltänyt versio.

21 Lopuksi siltä osin kuin valittaja vetoaa lievemmän rikoslain taannehtivuuden periaatteeseen, on todettava, että nyt käsiteltävä oikeusriita ei ole rikosoikeudellinen asia eikä unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisessa määräyksessä lausuma kanteen tutkimatta jättäminen myöskään ole valittajaan kohdistettu ”seuraamus” vaan pelkkä seuraus siitä, että valittaja ei ole ottanut huomioon unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestykseen sisältyvää prosessuaalista sääntöä.

22 Edellä esitettyjen seikkojen perusteella valittajan ainoa valitusperuste on hylättävä ja siten valitus on hylättävä.

**Oikeudenkäyntikulut**

23 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdan mukaan unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista, jos valitus on perusteeton. Saman työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan, jota sovelletaan valituksen käsittelyyn työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

24 Koska komissio on vaatinut valittajan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja valittaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

**1) Valitus hylätään.**

**2) Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Allekirjoitukset